

FOTÁ~K - 71

StÁ™eda, 21 leden 2015

Jeden se má~e ztrhat, dá™e jako kÁ~ a co z toho má? PÁ™inejlepším pá™ehlí~ení. Ka~dý den se starám o a napájím ho, krmím, konstantně ho udržuju pá™i ~ivotě, i kdy~ to je občas a~ na hranici nemožného, rozvíjím ho, u~ím ho novým v~cem, trestám ho s láskou, jdu mu pá™íkladem a výsledek je takový, ~e kdy~ pá™ijde Nata~; a z okamžitě o má~ to dítě pá™estane jevit zájem a jde se vtírat do její pá™izně. Tím okamžikem jsem pro něj vzduch.

Samozřejmě, ~e by to vlastně měla být úleva. Tím pádem jsem totiž volný ~lověk a má~u si odpočinout a jízdy chlapácké v~ci jako je praní, vaření, ~ehlení, lakování nehtů a mám i dostatek prostoru na důkladnou a poctivou ~enskou hygienu. Kdy~ mám dobrou náladu, tak si ješ~t v koupelnu udělám hezký melír. Jen tak pro radost.

I pá™esto ve mně cosi hlodá. Takový ten pocit méněcennosti. To mám za svou pé~? Kdy~ Nata~; a není doma mi ~eňk ~mík "máma" (tady u~ se nabízí ta možnost toho, ~e jsem v podstatě jenom náhradník), a kdy~ Nata~; pá™ijde, u~ mi ne~míká nijak. Je t~eba si pá™iznat, ~e na poli rodičovství z~ejmě nedosahuju takových kvalit, jako Ono se možná ani není ~emu divit. Nějaké náznaky toho, ~e Nata~; a přebě~ně mírně vede, u~ zde byly.

Za~nu tou nejděle~itějš~cí. Kdy~ se ~eňk posere a Nata~; a ho pá™ebaluje, tento klidně le~; hlavě, co nemá~u pochopit, na ut~ení jeho zdevastovaného zadku, jí stačí jeden, maximálně dva vlhčené ubrousky.

Pokud se ~eňk posere v době, kdy Nata~; a není doma (to je jeho oblíbená a pravidelná doba. Tedy kdykoliv jsem s ním sám), tak já takové úspěchy jako Nata~; a nemám. V tom pá™ipadě se u má~ projeví klasických pá™t fází smutku: Popírání. Odmítám tuto skutečnost pá™ijmout. Namlouvám si, ~e situace nastala a chovám se podle toho.

Snažím se ~e~ pá™evést na jiné téma a nebo s ~eňkem dělám paci paci Hněv Tato fáze je nevyhnutelná. V~tsc pá™ichází a~ po nějakém ~ase po fázi popírání. Nastává v okamžiku, kdy ~eňk ji~ notně zasmrdá a pá™itahuje divou zvěš~. Je to klasické sebelitování a občas si i poplá~u Smlouvání Tady u~ totiž pá™itahuje. Snažím se ukecat se vlastně neposral. Kdy~ to nezabere, tak se ho alespoň pokusím pá™esvédčit, ~e to, ~e se posral, je vlastně báje není proto t~eba na této situaci něco mánit Deprese Smlouvání nepomohlo, tak~e jsem smutný. Jsem smutný, ~e ho má pá™ebalit. Jsem smutný, jak jsem dopadnul. Smí~ení Nedá se nic dělat. ~eňk je opravdu posraný a já ho musím pá™ebalit. Jelikož jsem toto dvě hodiny popíral, smlouval jsem s ním, zlobil se a pak hodinu lítostně vzlykal, aniž bych ho pá™ebalil nyní ~eňk posraný úplně v~; ude, a to v nějaké dávkách. Jako bonus je to rozmatlaný r~ně po bytě.

Pá™i pá™ebalování ~eňk v klidu nele~í a ani se neusmívá. Kope nohama a chce zdrhat. To je paráda. Dokonce mi ani jeden maximálně dva vlhčené ubrousky. Abych mu o~istil zadek, plus celý zbytek ~e~ka, je t~eba pá™ balení ubrou prostě radlo a ješ~t libovolná jakákoliv v~c, která je v dosahu (mobil, peněženka, hrnec….)

Když u~ jsem naal tohle téma, tak je zajímavé, ~e ~eňk udělá bobek na nočník jenom, kdy~ je poblíž Nata~; bylo jasno, on ten bobek na nočník neudělá sám od sebe, nebo ~e by si o t~ekl. Je pot~eba ho pravidelně dávat na nočník a modlit se. Kdy~ ho dám na nočník já, tak tam chvíli sedí, tleská, pak se zvedne a b~ se vyděl do pokojí~ koberec. To jenom, kdy~ ho na nočník ráno posadí Nata~; a, tak je úspěch zaručen.

S Nata~; ou máme rozdílný pohled na ~e~kovu hygienu. Já si nemyslím, ~e je t~eba to dítě mýt dvakrát denně mydlit ho, ~esat mu vlasy a podobně. Podle má~ by má~l ka~dý malý kluk po~dně smrdět, má~l by být špinavý minimálně v~; i. Je ale t~eba dbát na to, aby nebyla pá™ekro~ena hranice toho, kdy by nám ho u~ zabavila sociálka. Smrdět, být špinavý a mít v~; i, lze i s grácií a notnou dávkou elegance. Jo a taky, kdy~ u~ jsem u toho, tak ~eňk u~ má vzadu na hlavě dredy. Nata~; a mi kladla na srdce, abych mu ~esal vlasy, avšak já jsem tak dlouho tápal, a~ má dredy. Máme rasta dítě.

To ale Nata~; a odmítá a chce mít z něho malého vymydlinovaného blon~atého andělí~ka s kudrnatými lokýnkami se kterým se bude chlubit a bude ho nosit v kabelce jako doplněk. Ona celkově se Nata~; a, co se týče hygieny a po~dku pá™estává ovládat. Jakmile někde, kdekoliv, zanechám kus oblečení, tento b~hem chvíly zmizí v prače. ~elov~ si ani nemá~e vešer na zem odložit ponožky, aniž by je tam ráno u~ nenašel.

Mám podezření, ~e pokulhávám i v ~e~kových volno~asových aktivitách. Kdy~ je Nata~; a doma, hází si s míčem, ~te mu knížky, ~míká mu básničky, dělá kolo kolo mlýnský a podobně. Kdy~ doma není a jsem tu jenom já, tak dávám volnost po bytě a pozornost mu věnuju, a~ kdy~ pá™iběhne celý od krve, něco rozbije a nebo ho po hodině, kleslýš~ím z bytu ~dný ryk ani ~ev, naleznou utopeného v záchodové míse.

Ani v rozvíjení dítěte nejsem ~dný pá™eborník. Naučil jsem ho asi pár slov, z toho pá™i používá špinavě. Mám ~slovku "t~i", kterou označuje jakékoliv množství, umí povel "pá™ines" (neumí v~; ak sedni a ani nedává "pac"), mé zvolání "kristova noha, okamžitě toho nech, chceš se zabít?", reaguje tak, ~e pokračuje v ~innosti a taktě ješ~t jsem ho naučil pít ze skleničky. To ale bylo omylem. Jednou totiž po~ád otravoval, tahal má~ za nohu a hu "pi, pi, pi". "Ano ~e~ku, táta má t~i nohy", odbyl jsem ho v domnění, ~e opěť provozuje svou zběsilou matematiku. O "t~i" vyslovuje tak trochu jako "pi". Tak dlouho má~ tahal za nohu a vyk~koval "pi", a~ se na to vykašlal a ~el do kuchyně, pá™istavil si k lince krabici, aby tam dosáhl a vzal si vodu s pitím. Tak~e ono "pi" znamenalo, ~e chce pít.

Kde~to Nata~; a, to je jiný kalibr. Jakmile se do něho pustí, tak dítě se rozvíjí, a~ se byt t~ese v základech. Mám úplně na povel a cokoli mu ~ekne, to udělá. Reaguje na básničky a na "vezmeme si hoblík, pilku", kluk sedí a opravdu dělá, ~e ~e~e. Vypadá to, ~e bude v~; estrannějš~í než jeho neumělá táta, jelikož já napá™íklad nemám poněv~; to je ten hoblík a on s ním u~ i s pilkou s pá™ehledem pá™edvádí imaginární ~ezání.

Za klesající trend mých rodičovských dovedností vskakovat. Kdyby mě nechal poádně vyspat, byl schopen třeba hodinu v kuse si sám hrát v pokojíku aniž by každých deset minut přibíhl s evem a něco mi to hatmatilkou vysvětloval, a kdyby taky občas vypral, vyčehnil a nebo aspoň vynesl smetí, určitě by ta již dávno vyhaslá jiskra mého rodičovství začehla plamen, který by vzplál natolik, že bych Natánu s přehledem převálcoval a o začal oslovovat "táta". Pokud to vskakovat půjde dál stejným tempem, tak nejenom že bude Natána lepší, ale ona i nakonec to rodičovství vyhraje. A tím to je smutnější.

DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)